

25 Σεπτεμβρίου 2020

Η αλεπού και ο κόρακας

[Επιστήμες](#), [Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Εκπαίδευση](#)

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας φαντασμένος κόρακας που νόμιζε ότι είναι ξύπνιος και όμορφος. Μια μέρα, ο κόρακας της ιστορίας μας βρήκε ένα κομμάτι τυρί, το άρπαξε και κάθισε στο κλαδί μιας ελιάς να το φάει με την ησυχία του.

Εκείνη τη στιγμή έτυχε να περνάει κάτω από το δέντρο μια πονηρή και πεινασμένη αλεπού.

Μόλις η αλεπού είδε το τυρί στο στόμα του κόρακα άρχισαν να της τρέχουν τα σάλια. Και αφού δεν μπορούσε να σκαρφαλώσει στο δέντρο για να κλέψει το τυρί από το στόμα του κόρακα, άρχισε να σκέφτεται με ποια πονηριά θα ξεγελάσει τον κόρακα για να του πάρει το τυρί.

Αφού σκέφτηκε καλά-καλά, η αλεπού λέει στον κόρακα:

- Ω, κόρακα τι όμορφο πουλί που είσαι! Το φτέρωμά σου είναι κατάμαυρο και λάμπει, τα πόδια σου είναι λεπτά και όμορφα και τα νύχια σου μοιάζουν με μαργαριτάρια. Τα μάτια σου είναι τα πιο όμορφα και τα πιο έξυπνα και το ράμφος σου θα το ζήλευαν όλα τα πουλιά!

Ο κόρακας, που ήταν κουτός, μόλις τα άκουσε αυτά άρχισε να καμαρώνει πάνω στο κλαδί όλος περηφάνια και χαρά.

Η αλεπού συνέχισε να λέει:

- Με τόση ομορφιά και εξυπνάδα που έχεις θα έπρεπε να είσαι ο βασιλιάς όλων των πουλιών. Αχ, πόσο θα ήθελα να ακούσω την φωνή σου! Είμαι σίγουρη ότι θα είναι πιο γλυκιά και από του αηδονιού!

Ο κόρακας με όλα αυτά που άκουγε πήρε μεγάλη χαρά και μια και δυο ανοίγει το ράμφος του να τραγουδήσει:

- Κρα, κρα, κρα...

Μόλις όμως άνοιξε το ράμφος του, το τυρί έπεσε κάτω και η πονηρή αλεπού άνοιξε το στόμα της και το έκανε μια χαψιά!

Γύρισε τότε και είπε στον κόρακα:

- Κουτέ κόρακα σταμάτα πια με την αγριοφωνάρα σου. Αν είχες μυαλό τώρα θα ήσουν εσύ χορτάτος και εγώ νηστική, αλλά εγώ σε κορόιδεψα και σου έφαγα το τυρί. Γειά σου τώρα και άλλη φορά να προσέχεις περισσότερο αυτούς που σε κολακεύουν γιατί μπορεί να σε ξανακοροϊδέψουν!

Πηγή: paidika-paramythia.gr